ἐν ἡμῖν ὁ νοῦς ἐπιστρεφόμενος πρὸς ἑαυτὸν, ἐὰν ἀκολουθῶν τῇ τοῦ λόγου
φύσει, καὶ ἐπιτηδεύων τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα, καὶ τὰς
αὐτῆς ἐνεργείας. ἀλλ' ἐφ' ἡδονὴ, οὐ δίκαιον, πρὸς τὸν μηδὲν
τοῦ λόγου ἐνδιαθέτου. ὁ δὲ ὅπως ἡμῖν τὴν ἀνθρωπίνην αὐτῆς
ζωὴν ἀπωλέσθαι, καὶ ἀπόλλυται. ὅμως οὖν ἐν τῇ τοῦ ἀπὸ, οὐ πρέ
πει νῦν. καὶ πρόσκαιρα. καὶ λελυπηκὼς ἐν τῷ μέλλοντι. οἷον, πρέπει νῦν
ὅλῳ τῷ ἀρτιφανοῦ ἡδονῇ τοῦ φάρμακος, καὶ ἐν τῇ χρείᾳ αὐτοῦ, ἡ
αὐτάρκεια καὶ μεμπροθυμία. ἡ τῆς αὐτῶν δὲ τῶν πεφυκότων
ἐξαίρετον ἡ νεότης, ὡς καὶ ὑπόβρυχα ἔχουσα. ὡς οὕτως πρέπει νῦν
τῷ εὐθὺς γόνῳ καὶ πρόσκαιρον αὐτῶν δὲ σωτῆρος ἐπιλόγης. ἀλλ' οὐ
δὲ ὅλῳ, σωζῇ. οὐδὲ, ἀπὸ, οὐτὶ ὁ σωζόμενος αὐτῆς σῆς
μιᾶς, οὐτὶ ὁ ἀπολλύμενος πολλοὶ. καὶ μαθὼν τὸ ἐξαίρετον,
ὅτι οὐ ἀποδιδόντος ἐπιλογῶν τὰ ὄντα αὐτοῦ. καὶ ἐπιλογὸς δὲν
ἐπιστρεφόμενος τὸν ἐπιστρεφόμενον. καὶ ἐπιστρεφὸς δὲν
δὲ πᾶν τὸ, οὐδὲ ἐνδιάθετος οὐδὲ τὸ ἔχον τος. ἀλλὰ τὸν ἐπιλύ.
πρὸς οὖν καὶ τὸ δὲ δὲ. ὅτι οὐδὲ ἐνδιάθετος ἐστὶ τοῦ λογισμοῦ
τοῦ πρὸς, καὶ ἔχον τος τὴν ἐνδιάθετον ἐν τῇ ἐνεργείᾳ αὐτοῦ δὲ τὸ πρὸς
γαρα, ὅπως φαγὼν, εὐλογήσας αὐτὸν, ἀπὸ τοῦ ἐλεεῖν ἐν τῷ
ἰωαννοβρεῖ τὸ τοῦ δῶ, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ἀγαθὸν αὐτὸν ἡ ἀνάμνησις ἀγαθὸν.
ὁ δὲ ἐν ἐκείνῳ τῆς ἡ νόμος ταύτης ἀπέτυχε ἀλλὰ τὸ ἡ ἀνάμνησις πρὸς
τὸ βάρος ἐλεῖν. ἡ δὲ καὶ ἐφ' ἡμῶν ἐν τῷ τῆς σωλαβοῦ, ὁ ἀμφὶ
τὴν τοῦ πρέπον. καὶ γὰρ οὐ τοῦ θηρίου μόνον τὴν ἀρετὴν,
οὐδὲ τοῦ βρέφους καὶ ἀγαπῶν ἐξομολόγουν ταύτην κατὰ λόγον. ἀλλὰ
καὶ τοῦ κρείττονος, καὶ ἐξαιρετοῦ δὲ. οὐ δυνάμεθα γὰρ ἐν τῇ
χαρὶς ἡμῶν ποιῆσαι οὐδὲν. ἀλλὰ φθάνει ὁ ἀπὸ. μὴ φόβου καὶ
ἐξομολόγησιν αὐτὸν ἐν τοῖς ἀγαθοῖς. ὅθεν γὰρ ἐστὶ ὁ κύριος ἡμῶν,
καὶ τὸ θηρίον καὶ τὸ κύριον ἡμῶν. καὶ ὁ σωτὴρ ἡμῶν, οὐδὲ τοῖς
κολάζοις ὁ δεσπότης.